

Yoldayım Anne

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 04 Eylül 2011

Gece yolculuğundayım yine,
Yıldızlardayım anne.
Bir evlat ılığı değdi mi yüreğine?
Vurgun yemiş ciđerim,
Kulak ver řu sesime.
Ben bir melek ođluyum,
Bildin mi?
Bildin mi anne?

Gözlerim semada,
Ellerim dua da.
Özlemim ađlıyor, duydun mu anne?
Bam telindeyim, kimsesizliđin,
Hasretim büyüyor ipek sesine,
Yorgunum, yorgunum, yorgunum anne.

řu dünya nimetine tövbeđâr oldum,
Senden sonra eridim,
Gül gibi soldum,
Yüce Rabbim affetsin, isyankâr oldum,
İsyanım var dünyaya,
Kızdın mı?
Kızdın mı anne?

Sen anasın ben de evlat.
Kavuşmamız olsun murat.
Al yanına, bağrım yanık.
Ahrette olsun vuslat,
Daha çok mu? Vuslatına...
Dardayım, dardayım, dardayım anne.

Bırakıp da gittin beni meleğim,
Kilit vurdum dilime,
Susmaz yüreğim,

"Gel artık" De ki sana geleyim,
Sensiz yaşamayı, artık neyleyim.
İçim acıyor anam,
Yaşamak bana haram.
Özledim sızlıyor yaram.
Senden sonra ki halimi,
Sordun mu?
Sordun mu anne?

Kapansın gözlerim,
Bağlansın dilim,
Sensiz yaşamaya küskün yüreğim,
Kurtuluş ölüm mü? Söyle meleğim.
Bir demet çiçek alıp sana geleyim,
Kara toprak yavrusuna susamış.
Kucağını açtın mı?
Açtın mı anne...
Yanında, yamacında,
Hazır mı yerim?
Yoldayım, yoldayım, yoldayım anne.

http://www.sendeyaz.net/yazi/60375_yoldayim-anne.html